

– Prawda – szepnął wilczek młody.
– Dzieci bronią swej przyrody.
Nikt nie goni nas z patykiem
i nie płoszy zwierząt krzykiem.
Po mrowiskach też nie skaczą.
Przecież wtedy mrówki płaczą!

Odezwała się sarenka:
– Pamiętają o ziarenkach,
w zimie dokarmiają ptaki.
Lubią nas te przedszkolaki!
Cieszymy się więc do rozpuku
i śpiewajmy: Kuku, kuku!

Agata Widzowska
Strażnicy przyrody